

Любов так довго володіла мною,
Скорявся їй я так багато літ,
Що, як колись її я зносив гніт,
Так само зараз нею серце гою.

Любов такою окупив ціною,
Що інших духів зник в душі і слід,
Проте з блаженства навіть вид мій зблід,-
Так раював душею я слабкою!

Любов і досі в силі всеблагій
Мої зітхання змушує летіти.
Гукати і просити
Мою мадонну про рятунок мій.
Коли ловлю її я погляд щирий,-
Це так чудесно, аж не йметься віри!